

kunne beregnes en anden Tara af den Emballage, hvori Varerne indkomme i Frilager eller en mulig Frihavn, hvilket jo er ganske naturligt, da de kunne ompakkes i en lettere Emballage, hvorved den løbbestemte Tara, der gaar ud fra den almindelige Emballage, hvori Varer indføres fra Udlandet, vilde blive for høj. Endvidere gaar det ud paa, at naar de Omsvøb og Indlæg i Varer, som efter § 14 skulle medregnes til Nettovægten, ere borttagne for Varer, der ere indførte til Frilager og senere gaaede ind i Toldterritoriet, skal Regeringen kunne paalægge et bestemt Tillæg, fordi de handlende, som have Frilagerrum, ellers vilde opnaa en Fordel dels paa Statskassens Beføstning og dels paa deres Konkurrenters Beføstning. De handlende, der ikke have Frilagerrum, maa jo nemlig betale Told ikke alene af Varen, men ogsaa af de Omsvøbsmidler og Indlæg, som findes i den, naar den kommer fra Udlandet. Ved at denne Emballage borttages i Frilagerrummene, vilde disse handlende, som have Frilagerrum, naar Varen indføres til Landet, opnaa en Fordel, som er ganske uberettiget. Smidertid ser jeg godt, at det vil være vanskeligt, og det er netop Vanskeligheden, der har bevirket, at man er kommen med denne Bestemmelse om, at disse Tillæg skulle regnes med til Nettovægten af Varer, idet man ikke har kunnet udfinde den Tara, der svarer til den store Forskel, som kan variere fra 1 til 100 pCt. Derfor har man maattet tage den Bestemmelse at regne disse Omsvøbsmidler med til Nettovægten. Det vil naturligvis blive en ganske overordentlig stor Vanskelighed, naar det gælder om at lægge Told paa Varer, der ere berøvede disse Omsvøbsmidler, men jeg tror, at man uden Betænelighed kan vedtage Forslaget, fordi det maa være den høje Finansministers eller Toldbestyrelsens Sag at finde den mest praktiske Maade at udføre det paa og i alt Fald at hævde de groveste Misbrug.

Det lille Vndringsforslag under Nr. 68, stillet af to ærede Udvalgsmedlemmer, kan jeg ikke forstaa, og jeg har aldrig kunnet forstaa det. Det gaar ud paa, at Toldbestyrelsen skal være bemyndiget til at tilstaa Tilbagebetaling af erlagt Told af Raamateriale til Fabrikation af Margarine. Det skulde jo altsaa træde i Kraft, i Fald der blev vedtaget en Told paa Margarine. Men for det første anser jeg det for ganske umuligt at finde ud af, hvor meget toldpligtigt Raastof der findes i Margarine. Om Vinteren og naar i det hele taget Vejret er koldt, er der megen Olie deri, men naar det er varmt, er der kun liden

Olje, saa det bliver jo meget forskelligt. Men desuden staar der jo, at det kun skal gælde Varer, der udføres eller transiteres til Udlandet, men det tror jeg ikke vil være praktisk, og heller ikke tror jeg, den højtærede Finansminister kan gaa ind paa det.

Med Hensyn til Vndringsforslaget under Nr. 69, der gaar ud paa at ophæve Skibsafgiften, skal jeg være ærlig nok lige overfor den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kredts (Brenholt) til at indrømme, at Ophævelsen af denne Afgift ikke kommer Sejlskibsfarten til Gode, og saaledes ikke vil være til Fordel for de smaa Skibsførere. For saa vidt kunde man synes, det var noget underligt, at jeg har været med til at stille det paa samme Tid, som jeg har været med til at stille Forslag om Kultoldens Ophævelse. Men jeg tror, det har været rationelt rigtigt, fordi jeg har den Anskuelse, at man skal foretage alle de Rettelser for Omsætningen og Handelen her i Landet, som man kan. Jeg tror, at det, at man borttager Byrder og Afgifter paa den indenlandske Erhvervsvirksomhed, overhovedet har større økonomisk Betydning for Landet, end alle disse smaa Rettelser og Omlægninger af Tolden ville have. Derfor har jeg trods min Sørinterese i saa Henseende og til Trods for, at jeg ikke tidligere har været derfor, dog af andre Grunde ikke villet nægte at være med til at stille Forslag om Ophævelsen af denne Afgift. — De andre Forslag, der sigte til, at Skibsafgiften skulde betales ogsaa i Frihavnen, naar en saadan bliver indrettet, vil jeg stemme imod. Jeg mener, at det, for saa vidt Skibsafgiften bestaar til den Tid, vil være tidsnok saa at optage en saadan Bestemmelse i Loven om Frihavnen. — Vndringsforslaget under Nr. 72 tilfigter kun en Rettelse baade for Toldbøesenet og de Skippere, der skulle løsse, og det antager jeg ikke, at hverken den højtærede Finansminister eller det høje Ting har noget imod.

Ordføreren (M a z e n): Efter de fra forskellige Sider faldne Udtalelser finder jeg kun Anledning til at fremsette et Par Bemærkninger. For det første ønsker jeg paa mine Medforslagsstilleres og egne Vegne at tilbagetage Vndringsforslaget under Nr. 54 til Position 187, idet jeg i Korthed kun vil sige, at vi havde stillet det i den Tanke, at det skulde udgøre en Bestanddel af den finansielle Kompensation, som vi nok forudtaa, der vilde blive Brug for under Forudsætning af, at Kultolden blev ophævet. Da denne Forudsætning desværre ikke er indtruffen, ville vi i dette Øjeblik, hvor der ikke er nogen